

EURÓPSKA KOMISIA

V Bruseli 2.7.2020

2020/2250
C(2020) 4404 final

Vážený pán minister,

rád by som Vás upozornil na vnútroštátne opatrenia, ktoré Slovensko prijalo v kontexte pandémie COVID-19 v súvislosti s balíkmi cestovných služieb. Komisia sa obáva, že tieto opatrenia nie sú v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2302 z 25. novembra 2015 o balíkoch cestovných služieb a spojených cestovných službách, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ a ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/314/EHS¹ [ďalej len „smernica (EÚ) 2015/2302“ alebo „smernica o balíkoch cestovných služieb“].

Súvislosti

Svetová zdravotnícka organizácia 30. januára 2020 vyhlásila ochorenie COVID-19 za „ohrozenie verejného zdravia medzinárodného významu“ a 11. marca 2020 ho označila za pandémiu². Bezprecedentné celosvetové cestovné obmedzenia v dôsledku pandémie COVID-19 mali a stále majú závažný vplyv na podniky pôsobiace v oblasti cestovných služieb.

Listom komisára Reyndersa z 27. marca 2020 adresovaným všetkým členským štátom [Ares(2020)2002502] Komisia pripomenula, že organizátori balíka cestovných služieb podliehajú harmonizovaným pravidlám smernice (EÚ) 2015/2302. Touto smernicou sa stanovuje, že organizátor musí cestujúcemu vrátiť platby uskutočnené cestujúcim v prípade zrušenia cesty z dôvodu neodvratiteľných a mimoriadnych okolností, a to najneskôr do 14 dní po ukončení zmluvy o balíku cestovných služieb.

¹ Ú. v. EÚ L 326, 11.12.2015, s. 1 – 33.

² <https://www.who.int/emergencies/diseases/novel-coronavirus-2019/events-as-they-happen>.

Váž. pán Ivan Korčok
minister zahraničných vecí a európskych záležitostí
Hlboká cesta 2
833 36 Bratislava 37
Slovenská republika

V uvedenom liste Komisia zdôraznila, že opatrenia na podporu odvetvia cestovného ruchu musia byť v súlade s právami spotrebiteľov stanovenými v práve EÚ. V tejto súvislosti by organizátori mohli ponúkať dobropisy (takzvané „poukazy“), a to za predpokladu, že sa cestujúci budú môcť rozhodnúť, či poukaz prijímú, a v prípade, ak tento poukaz napokon nevyužijú, by mali získať úplnú refundáciu, aby sa zabezpečilo, že podľa smernice neprídu o svoje práva.

Po tomto liste Komisie sa uskutočnili neformálne stretnutia medzi slovenskými orgánmi a útvarmi Komisie.

Komisia 13. mája 2020 prijala odporúčanie (EÚ) 2020/648 týkajúce sa poukazov ponúkaných pasažierom a cestujúcim ako alternatívna náhrada za zrušené balíky cestovných služieb a dopravné služby v súvislosti s pandémiou COVID-19³.

Prijatím tohto odporúčania Komisia pripomenula, že v smernici (EÚ) 2015/2302 sa stanovuje, že ak je cesta zrušená v dôsledku „neodvratiteľných a mimoriadnych okolností“, cestujúci majú právo na úplnú refundáciu všetkých platieb za balík cestovných služieb, a to bez zbytočného odkladu a v každom prípade do 14 dní po ukončení zmluvy. V tejto súvislosti môže organizátor ponúknuť cestujúcemu náhradu vo forme poukazu. Táto možnosť však cestujúcich nezabavuje ich práva na náhradu vo finančnej podobe (odôvodnenie 9 odporúčania).

Podobne, ak organizátor navrhuje zmeny zmluvy o balíku cestovných služieb (napríklad odloženie) alebo náhradný balík služieb a ak dané zmeny alebo náhradný balík služieb vedú k zníženiu kvality balíka služieb alebo k zníženiu jeho ceny, alebo ak cestujúci zmluvu vypovedal, môže organizátor ponúknuť aj poukaz za predpokladu, že cestujúci nie sú zbavení svojho práva na náhradu vo finančnej podobe (odôvodnenie 10 odporúčania).

Listom komisárov Reyndersa a Văleanovej zo 14. mája 2020 Komisia upozornila na toto odporúčanie všetky členské štáty. Komisia okrem iného požadovala, aby sa smernica o balíku cestovných služieb uplatňovala správne a aby sa postupy v rozpore s týmito pravidlami včas odhalili a aby boli účinne postihované.

Komisia v liste zo 14. mája 2020 adresovanom Slovenskej republike uviedla, že dostala informácie, že Slovensko v súvislosti so súčasnou pandémiou COVID-19 pripravuje vnútroštátne opatrenia, pri ktorých hrozí, že nebudú v súlade so smernicou (EÚ) 2015/2302 o balíkoch cestovných služieb a spojených cestovných službách. Komisia preto vyzvala slovenské orgány, aby čo najskôr, a najneskôr do 28. mája 2020, predložili ďalšie informácie týkajúce sa aktuálneho stavu príprav tohto opatrenia a aby sa zdržali prijímania akýchkoľvek opatrení, ktoré by neboli v súlade s právom Únie.

Slovenské orgány poskytli Komisii odpoveď listom podpredsedu vlády a ministra hospodárstva z 2. júna 2020. Slovenská republika týmto listom Komisiu informovala, že 20. mája 2020 Národná rada Slovenskej republiky prijala novelu zákona o zájazdoch, spojených službách cestovného ruchu a niektorých podmienkach podnikania v cestovnom ruchu, ktorým sa transponuje smernica o balíkoch cestovných služieb a spojených cestovných službách. Zmenu zákona mala v nasledujúcich dňoch podpísať

³ Ú. v. EÚ L 151, 14.5.2020, s. 10 – 16.

prezidentka Slovenskej republiky a potom mala byť uverejnená v zbierke zákonov, čím nadobudne účinnosť.

Slovensko vysvetlilo, že podľa nových ustanovení cestovné agentúry majú možnosť navrhnúť zmenu súčasnej zmluvy o zájazde alebo svojim klientom ponúknuť náhradný zájazd, ak cestujúci neprijmú navrhovanú zmenu, na základe čoho je potrebné, aby sa cestovná agentúra a klienti dohodli na novom zájazde do konca augusta 2021. Slovensko takisto poukázalo na to, že niektorí zraniteľní cestujúci majú právo náhradný zájazd písomne odmietnuť a dostať naspäť platbu za zájazd do 14 dní odo dňa odmietnutia.

Slovensko pripustilo, že toto opatrenie predstavuje dočasné odchýlenie od ustanovení smernice o balíkoch cestovných služieb. Podľa slovenských orgánov však podniky pôsobiace v oblasti cestovných služieb potrebujú dodatočný čas na to, aby postupne uspokojili nároky všetkých svojich klientov, aby sa predišlo hrozbe úpadkov. Súčasný právny rámec ani systém ochrany pre prípad úpadku neboli podľa slovenských orgánov navrhnuté pre mimoriadne situácie rozmerov pandémie COVID-19, čo predstavuje riziko pre platobnú schopnosť cestovných agentúr a poisťovní, ako aj pre finančné nároky ich klientov. Slovensko sa domnievalo, že nanešťastie bolo nevyhnutné obmedziť práva cestujúcich, pokiaľ ide o refundáciu, tým, že sa legalizuje prax, ktorá sa vyvinula, a požiadalo Komisiu o porozumenie z dôvodu mimoriadnych okolností.

Právo Únie

Článok 4 smernice (EÚ) 2015/2302

„Pokiaľ sa v tejto smernici neustanovuje inak, členské štáty vo svojom vnútroštátnom práve neponechajú v platnosti ani nezavedú ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice, vrátane viac alebo menej prísnych ustanovení, ktorými by sa zabezpečila odlišná úroveň ochrany cestujúceho.“

Článok 12 ods. 2, článok 12 ods. 3 písm. b) a článok 12 ods. 4 smernice (EÚ) 2015/2302

„2. Bez ohľadu na odsek 1 má cestujúci právo ukončiť zmluvu o balíku cestovných služieb pred začiatkom poskytovania balíka služieb bez zaplatenia akéhokoľvek stornovacieho poplatku v prípade, keď v mieste destinácie alebo v jeho bezprostrednej blízkosti nastanú neodvratiteľné a mimoriadne okolnosti, ktoré významne ovplyvnia poskytovanie balíka služieb alebo ktoré významne ovplyvnia prepravu cestujúcich do destinácie. V prípade ukončenia zmluvy o balíku cestovných služieb podľa tohto odseku má cestujúci nárok na úplnú refundáciu všetkých platieb za balík služieb, ale nemá nárok na dodatočnú náhradu.

3. Organizátor môže ukončiť zmluvu o balíku cestovných služieb a v plnej miere refundovať cestujúcemu všetky platby za balík služieb, ale nenesie zodpovednosť za dodatočnú náhradu, ak:

[...]

b) neodvratiteľné a mimoriadne okolnosti zabraňujú organizátorovi plniť zmluvu a cestujúcemu oznámi ukončenie zmluvy bez zbytočného odkladu pred začiatkom poskytovania balíka služieb.

4. Organizátor poskytne refundáciu požadovanú podľa odsekov 2 a 3, alebo pokiaľ ide o odsek 1, vráti všetky platby uskutočnené cestujúcim alebo v jeho mene za balík služieb znížené o primeraný stornovací poplatok. Takéto refundácie alebo platby sa cestujúcemu

refundujú alebo vrátia bez zbytočného odkladu a v každom prípade najneskôr do 14 dní po ukončení zmluvy o balíku cestovných služieb.“

Vnútroštátne právo

ZÁKON č. 136/2020 z 20. mája 2020, ktorým sa dopĺňa zákon č. 170/2018 Z. z. o zájazdoch, spojených službách cestovného ruchu, niektorých podmienkach podnikania v cestovnom ruchu a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 119/2019 Z. z.

„Článok I

Zákon č. [170/2018 Z. z.](#) o zájazdoch, spojených službách cestovného ruchu, niektorých podmienkach podnikania v cestovnom ruchu a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 119/2019 Z. z. sa mení takto:

Za § 33 sa vkladá § 33a, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 33a

Prechodné ustanovenia súvisiace s mimoriadnou situáciou týkajúcou sa ochorenia COVID-19

(1)

Ak v dôsledku mimoriadnej situácie z dôvodu ochorenia COVID-19 v Slovenskej republike alebo obdobnej situácie v cieľovom mieste alebo v ktoromkoľvek mieste trasy zájazdu nie je možné poskytnúť cestujúcemu základné znaky služieb cestovného ruchu podľa zmluvy o zájazde, je cestovná kancelária oprávnená cestujúcemu

a)

navrhnuť zmenu zmluvy o zájazde alebo

b)

zaslať oznámenie o náhradnom zájazde, ak cestujúci neprijme navrhnutú zmenu zmluvy o zájazde podľa písmena a).

(2)

Ak cestujúci prijme zmenu zmluvy o zájazde podľa odseku 1 písm. a) a cena zájazdu, ktorý je predmetom zmeny zmluvy o zájazde, je rozdielna ako suma platieb prijatých na základe zmluvy o zájazde, zmluvné strany si vzájomne vyrovnajú rozdiel medzi cenou za zájazd, ktorý je predmetom zmeny zmluvy o zájazde, a sumou platieb prijatých na základe zmluvy o zájazde.

(3)

Oznámenie o náhradnom zájazde má písomnú formu a doručuje sa na trvanlivom nosiči spôsobom, akým bola cestujúcemu doručená zmluva o zájazde, ak sa strany nedohodli inak. Oznámenie o náhradnom zájazde obsahuje najmä informáciu o

a)

sume platieb prijatých na základe zmluvy o zájazde,

b)

tom, že základné znaky služieb cestovného ruchu obsiahnuté v zmluve o zájazde môžu byť po dohode s cestujúcim pri náhradnom zájazde zmenené,

c)

práve cestujúceho postúpiť zmluvu o zájazde podľa § 18.

(4)

Cestujúci, ktorý uzatvoril zmluvu o zájazde, je oprávnený náhradný zájazd písomne odmietnuť do 14 dní odo dňa doručenia oznámenia o náhradnom zájazde, ak je

a)

počas mimoriadnej situácie z dôvodu ochorenia COVID-19 v Slovenskej republike zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie, čo sa preukazuje písomným oznámením jeho zaradenia do evidencie uchádzačov o zamestnanie,

b)

samostatne zárobkovo činnou osobou alebo jednoosobovou spoločnosťou s ručením obmedzeným, ktorej bol priznaný finančný príspevok v rámci projektu na podporu udržania zamestnanosti v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej situácie, núdzového stavu alebo výnimočného stavu a odstránením ich následkov, čo sa preukazuje potvrdením o priznaní uvedeného príspevku,

c)

osamelým rodičom, ktorému bol priznaný nárok na pandemické ošetrovné, čo sa preukazuje potvrdením o priznaní nároku na uvedené ošetrovné a čestným vyhlásením o skutočnosti, že je osamelým rodičom, alebo

d)

osobou tehotnou ku dňu doručenia oznámenia o náhradnom zájazde, čo sa preukazuje lekárskeym potvrdením,

e)

osobou vo veku 65 a viac rokov, čo sa preukazuje dátumom narodenia v občianskom preukaze alebo inom obdobnom doklade totožnosti.

(5)

Cestujúci, ktorý uzatvoril zmluvu o zájazde, je oprávnený náhradný zájazd písomne odmietnuť do 14 dní odo dňa doručenia oznámenia o náhradnom zájazde len čiastočne, ak sa aspoň na jedného cestujúceho uvedeného v zmluve o zájazde vzťahuje niektorá zo situácií podľa odseku 4.

(6)

Ak cestujúci, ktorý uzatvoril zmluvu o zájazde, odmietne náhradný zájazd podľa odseku 4, cestovná kancelária je povinná vrátiť mu všetky platby, ktoré prijala na základe zmluvy o zájazde, bez zaplatenia odstúpného, a to bezodkladne, najneskôr však do 14 dní odo dňa doručenia odmietnutia náhradného zájazdu. Ak cestujúci, ktorý uzatvoril zmluvu o zájazde, čiastočne odmietne náhradný zájazd vo vzťahu k jednému alebo viacerým cestujúcim z jednej zmluvy o zájazde podľa odseku 5, cestovná kancelária je povinná vrátiť mu platby, ktoré prijala na základe zmluvy o zájazde, bez zaplatenia odstúpného zodpovedajúce účastníkom, ktorí sa náhradného zájazdu nezúčastnia, a to bezodkladne, najneskôr však do 14 dní odo dňa doručenia čiastočného odmietnutia náhradného zájazdu.

(7)

Cestovná kancelária je povinná dohodnúť sa s cestujúcim na poskytnutí náhradného zájazdu najneskôr do 31. augusta 2021.

(8)

Ak je cena za náhradný zájazd rozdielna ako suma platieb prijatých na základe zmluvy o zájazde, zmluvné strany si vzájomne vyrovnajú rozdiel medzi sumou v oznámení o náhradnom zájazde a cenou náhradného zájazdu do 14 dní odo dňa, keď sa cestovná kancelária s cestujúcim dohodli na poskytnutí náhradného zájazdu.

(9)

Ak sa cestovná kancelária s cestujúcim na poskytnutí náhradného zájazdu nedohodne do 31. augusta 2021, platí, že odstúpila od zmluvy o zájazde a je povinná cestujúcemu vrátiť všetky platby, ktoré prijala na základe zmluvy o zájazde, a to bezodkladne, najneskôr však do 14. septembra 2021.

(10)

Ak cestujúci alebo cestovná kancelária v čase od 12. marca 2020 do účinnosti tohto zákona od zmluvy o zájazde odstúpili podľa § 21 ods. 2 alebo ods. 3 písm. b) a cestovná kancelária na základe odstúpenia od zmluvy podľa § 21 ods. 2 alebo ods. 3 písm. b)

nevrátila cestujúcemu všetky platby, ktoré na základe zmluvy o zájazde prijala, postupuje sa podľa odseku 1.

(11)

Ak cestujúci v čase od 12. marca 2020 do účinnosti tohto zákona odstúpil od zmluvy o zájazde podľa § 21 ods. 1 a k vysporiadaniu odstúpného nedošlo, postupuje sa podľa odseku 1.

(12)

Ak je napriek mimoriadnej situácii z dôvodu ochorenia COVID-19 v Slovenskej republike alebo obdobnej situácie v cieľovom mieste alebo v ktoromkoľvek mieste trasy zájazdu možné poskytnúť zájazd podľa zmluvy o zájazde a cestujúci nesúhlasí s poskytnutím zájazdu, je povinný o tom písomne informovať cestovnú kanceláriu najneskôr 30 dní pred začatím zájazdu; prvých 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona najneskôr 15 dní pred začatím zájazdu. Cestovná kancelária je povinná cestujúcemu do 14 dní odo dňa doručenia informácie podľa prvej vety zaslať oznámenie o náhradnom zájazde podľa odseku 3 a postupovať podľa odsekov 7 až 9; ustanovenia odsekov 4, 5 a 6 sa nepoužijú.

(13)

Cestovná kancelária nie je počas mimoriadnej situácie z dôvodu ochorenia COVID-19 v Slovenskej republike alebo obdobnej situácie v cieľovom mieste alebo v ktoromkoľvek mieste trasy zájazdu oprávnená požadovať od cestujúceho úhradu splátok ceny zájazdu; to neplatí, ak cestujúci prijme zmenu zmluvy o zájazde podľa odseku 1 písm. a).

(14)

Ochrana pre prípad úpadku, ktorá sa vzťahuje na zmluvu o zájazde, sa v rovnakom rozsahu vzťahuje na zmluvu o zájazde aj po jej zmene alebo po zaslaní oznámenia o náhradnom zájazde.“

Tento zákon nadobudol účinnosť dňom jeho uverejnenia, čo bolo 29. mája 2020.

Právna analýza

Komisia sa domnieva, že ak v dôsledku krízy spôsobenej pandémiou COVID-19 nie je možné zabezpečiť plnenie zmluvy o balíku cestovných služieb, v § 33a, ktorý bol zavedený zákonom z 20. mája 2020, sa cestujúcim ponúka možnosť najneskôr do 31. augusta 2021 prijať zmenu existujúcej zmluvy alebo prípadne náhradný balík služieb. Iba cestujúci, ktorí patria do niektorej zo skupín zraniteľných spotrebiteľov, ktoré sú v zákone osobitne vymenované⁴, môžu ponuku do 14 dní odmietnuť, ak sa rozhodnú neprijať navrhovaný náhradný zájazd. Vo všetkých ostatných prípadoch platí, že ak sa nedosiahne dohoda o náhradnom zájazde do 31. augusta 2020, organizátor musí najneskôr do 14. septembra 2021 vrátiť všetky platby.

Ustanovenia § 33a zákona z 20. mája 2020 sú prezentované ako prechodné. Napriek odkazu na dátum 31. augusta 2020 na dosiahnutie dohody medzi organizátorom a cestujúcim sa však nezdá, že tieto pravidlá sú časovo obmedzené. Najmä v prípade, ak bude neistá situácia súvisiaca s krízou spôsobenou ochorením COVID-19 pretrvávajúť aj po 31. auguste 2021, nie je jasné, či sa § 33a prestane uplatňovať.

Komisia by chcela zdôrazniť, že § 33a, ktorý bol zavedený zákonom z 20. mája 2020, sa odchyľuje od ustanovení smernice (EÚ) 2015/2302. Podľa uvedenej smernice totiž

⁴ V zákone sú stanovené aj osobitné pravidlá pre prípad, keď iba jeden alebo niekoľko členov skupiny, ktorá mala cestovať na základe zmluvy o balíku cestovných služieb, patrí do jednej z kategórií zraniteľných spotrebiteľov.

v prípade, keď plnenie zmluvy o balíku cestovných služieb nie je možné z dôvodu neodvratiteľných a mimoriadnych okolností, môže zmluvu ukončiť buď cestujúci (článok 12 ods. 2), alebo organizátor [článok 12 ods. 3 písm. b)] a organizátor musí cestujúcemu refundovať všetky uskutočnené platby. Takáto refundácia sa musí uskutočniť do 14 dní (článok 12 ods. 4).

Okrem toho sa v článku 4 smernice členským štátom zakazuje prijímať ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice, vrátane viac alebo menej prísnych ustanovení, ktorými sa zabezpečuje odlišná úroveň ochrany cestujúceho.

Komisia sa domnieva, že v rámci zmluvnej slobody zmluvných strán môžu cestujúci prijať zmenu zmluvy, z čoho napríklad vyplýva posunutie plnenia zmluvy na neskôr alebo prijatie náhradného balíka cestovných služieb. Komisia vo svojom odporúčaní (EÚ) 2020/648 v skutočnosti odporučila zatriktívniť dobrovoľné poukazy (ktoré poskytujú nárok na neskorší nákup balíka služieb namiesto náhrady) pre cestujúcich s cieľom zvýšiť pravdepodobnosť, že ich cestujúci prijmu, pričom sa zachovávajú práva udelené cestujúcim smernicou 2015/2302.

V § 33a, ktorý bol zavedený zákonom č. 136/2020 Z. z., sa však uplatňuje odlišný prístup, v rámci ktorého je väčšina cestujúcich nútená prijať zmenu zmluvy alebo náhradný zájazd, čo ich pripravuje o ich zákonné práva vyplývajúce zo smernice (EÚ) 2015/2302, a to možnosť ukončiť zmluvu a prijať refundáciu [článok 12 ods. 2 v spojení s článkom 12 ods. 4 smernice (EÚ) 2015/2302] alebo možnosť získať refundáciu po tom, ako zmluvu ukončí organizátor [článok 12 ods. 3 písm. b) v spojení s článkom 12 ods. 4 smernice].

Slovenské orgány vo svojom liste z 2. júna 2020 tvrdili, že smernica (EÚ) 2015/2302 a jej transpozícia do slovenského vnútroštátneho práva vrátane existujúceho systému ochrany pre prípad úpadku nie sú navrhnuté pre mimoriadne situácie rozmerov pandémie COVID-19 a že museli reagovať na bezprostrednú hrozbu úpadku mnohých cestovných kancelárií.

Komisia nenamieta proti dôvodom, na základe ktorých slovenské orgány reagovali na následky krízy spôsobenej pandemiou COVID-19 pre odvetvie cestovného ruchu prijatím zákona č. 136/2020 Z. z. z 20. mája 2020. V smernici (EÚ) 2015/2302 ani inde v práve Únie však neexistujú nijaké ustanovenia, ktoré by členským štátom umožňovali odchyliť sa od článku 12 ods. 2, článku 12 ods. 3 písm. b) a článku 12 ods. 4 smernice. Komisia by okrem toho chcela zdôrazniť, že zvolený prístup znižuje úroveň ochrany cestujúcich sledovanú smernicou v čase, keď môžu byť takisto závažne zasiahnutí dôsledkami krízy spôsobenej ochorením COVID-19.

Z týchto rôznych dôvodov sa Komisia domnieva, že § 33a, ktorý bol zavedený zákonom č. 136/2020 Z. z., porušuje článok 12 ods. 2, článok 12 ods. 3 písm. b) a článok 12 ods. 4 v spojení s článkom 4 smernice (EÚ) 2015/2302.

Záver

Európska komisia preto zastáva stanovisko, že prijatím § 33a zákona č. 170/2018 Z. z., ktorý bol zavedený zákonom č. 136/2020 Z. z. z 20. mája 2020, Slovensko nesplnilo svoje povinnosti podľa článku 12 ods. 2, článku 12 ods. 3 písm. b) a článku 12 ods. 4 v spojení s článkom 4 smernice (EÚ) 2015/2302, a považuje za nevyhnutné, aby Slovensko čo najskôr zmenilo toto ustanovenie tak, aby ho uviedlo do súladu so smernicou (EÚ) 2015/2302.

Komisia vyzýva Vašu vládu, aby v súlade s článkom 258 Zmluvy o fungovaní Európskej únie do dvoch mesiacov od doručenia tohto listu predložila svoje pripomienky k uvedeným skutočnostiam.

Po preskúmaní týchto pripomienok, alebo ak sa v stanovenej lehote nepredložia žiadne pripomienky, môže Komisia v prípade potreby na základe toho istého článku vydať odôvodnené stanovisko.

S úctou

Za Komisiu

Didier REYNDERS

člen Komisie

OVERENÁ KÓPIA ORIGINÁLU

Za generálnu tajomníčku

Jordi AYET PUIGARNAU

Riaditeľ kancelárie

EURÓPSKA KOMISIA